dosar nr. 2-26024819-05-3r-06102026

Judecătoria Cahul sediul Central
Judecător Daniliuc Cristina

Curtea de Apel Sud

D E C I Z I E
În numele Legii

10 noiembrie 2026 **municipiul Cahul**

Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud
în componența:
Președintele completului de judecată, judecător Evgheni BANCOV
Judecătorii Andrei SCRIPCENCO și Inga GORLENCO

soluționând, fără ședință de judecată recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport" împotriva Încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 01 septembrie 2026, prin care a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport" împotriva Biroului Vamal Sud privind anularea actului administrativ,-

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei.

La data de 02 martie 2026, Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport" a depus acțiunea în procedura contenciosului administrativ împotriva Biroului Vamal Sud cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport", susține că se adresează instanței de judecată cu o acțiune în contencios administrativ, în temeiul prevederilor art. 189, art. 208, art. 209, art. 211 și art. 212 din Codul administrativ, invocând pretinsa vătămare a unui drept recunoscut și ocrotit de lege prin acțiunile autorității vamale.

Relatează că Biroul Vamal Sud a emis și adoptat Decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 236/2025, întocmită la data de 10 decembrie 2025, prin care reclamanta a fost sancționată cu amendă în cuantum de 7 660,12 lei, apreciind că actul administrativ individual respectiv este susceptibil de a-i leza drepturile și interesele legitime.

Invocă prevederile pct. 1 al art. 415 din Codul vamal potrivit cărora decizia Serviciului Vamal asupra cazului de contravenție vamală cu răspundere materială urmează a fi contestată inițial la aparatul central al Serviciului Vamal, în termen de 15 zile de la data comunicării acesteia.

Precizează că a luat cunoștință cu Decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 236/2025 din 10 decembrie 2025 la data de 18 decembrie 2025, prin intermediul oficiului poștal, iar ulterior, la data de 2 ianuarie 2026, a depus la organul ierarhic superior o contestație/cerere prealabilă, în vederea examinării legalității și temeiniciei actului contestat, în ordinea prevăzută de legislația în vigoare.

Menționează că, la data de 27 ianuarie 2026, prin intermediul oficiului poștal, a recepționat răspunsul Serviciului Vamal, expediat prin scrisoarea nr. 28/11-622 din 19 ianuarie 2026, prin care a fost informată despre lipsa temeiurilor pentru admiterea pretențiilor formulate în contestația depusă și despre respingerea acesteia.

Critică poziția exprimată de organul ierarhic superior, considerând că argumentele expuse în răspunsul Serviciului Vamal poartă un caracter formal și nu oferă o examinare efectivă și individualizată a motivelor invocate în cererea prealabilă. Autoritatea emitentă nu a elucidat în mod corespunzător circumstanțele invocate de reclamantă și nu a răspuns argumentelor concrete formulate în cadrul contestației, limitându-se la reiterarea constatărilor consemnate în actele vamale contestate.

Apreciază că răspunsul Serviciului Vamal este unul evaziv, întrucât nu conține o analiză distinctă și efectivă a obiecțiilor formulate de reclamantă, ci constituie, în esență, o reflectare a celor consemnate anterior în Procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 236/2025 din 10 decembrie 2025 și în Decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 236/2025 din aceeași dată.

Subliniază că, prin maniera de soluționare a contestației, organul ierarhic superior nu ar fi combătut argumentele expuse de reclamantă și nu ar fi prezentat motive concrete și suficiente care să justifice menținerea sancțiunii aplicate, fapt ce denotă caracterul formal al examinării cererii prealabile.

Concluzionează că motivele invocate în cererea prealabilă nu au fost examinate în substanță, iar răspunsul Serviciului Vamal nu ar fi demonstrat legalitatea și temeinicia Deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr. 236/2025, circumstanțe care, în viziunea reclamantei, justifică sesizarea instanței de contencios administrativ în vederea verificării legalității actului contestat.

Reține că, potrivit celor consemnate în decizia de sancționare, la data de 6 mai 2025, la Postul vamal Comrat (PVI313000), cetățeanul Cirbiic Mihail, IDNP *****, angajat al operatorului economic Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport”, IDNO 1023611002273, în calitate de declarant în nume propriu, a depus declarația vamală nr. MD313000R1254 din 6 mai 2025, având ca obiect plasarea mărfurilor de larg consum sub regim vamal de import definitiv.

Consemnează că, în urma efectuării controlului documentar și fizic, fiind întocmit în acest sens actul de control fizic nr. 170 din 7 mai 2025, autoritatea vamală a constatat existența unor neconcordanțe între mărfurile declarate și caracteristicile acestora, inclusiv sub aspectul tipului și codului tarifar atribuit.

Detaliază că, la art. 3 din declarația vamală, au fost declarate „îmbrăcăminte tricotate din bumbac pentru sugari”, la poziția tarifară 6111 2090, în timp ce, potrivit constatărilor organului vamal, mărfurile urmau a fi declarate drept „rochii simplu netricotate din bumbac pentru fete”, la poziția tarifară 6204 4200, fiind adăugat art. 91. Menționează că, la art. 9, au fost declarate „rochii tricotate din bumbac pentru copii”, la poziția tarifară 6104 4200, însă, în urma controlului, s-a stabilit că acestea urmau a fi declarate drept „rochii simplu din bumbac tricotate pentru fete” și 8 bucăți „rochii de ocazie din bumbac tricotate pentru fete”, la poziția tarifară 6104 4200.

Reliefează că, la art. 52, au fost declarate „tricouri de tip POLO tricotate din fibre artificiale pentru femei”, la poziția tarifară 6106 2000, în timp ce, potrivit constatărilor autorității vamale, mărfurile urmau a fi încadrate drept „bluze tricotate din fibre artificiale pentru femei”, la aceeași poziție tarifară 6106 2000.

Arată că, la art. 70, au fost declarate 112 bucăți „rochii simplu din fibre sintetice netricotate pentru femei”, la poziția tarifară 6204 4300, însă, în urma verificărilor efectuate, s-a stabilit că acestea urmau a fi declarate ca 72 bucăți „rochii simplu din fibre sintetice netricotate pentru femei” și 40 bucăți „rochii de ocazie din fibre sintetice netricotate pentru femei”, la poziția tarifară 6204 4300.

Evidențiază că, la art. 79, au fost declarate „sandale cu tălpi exterioare din material plastic și cu fețe din piele naturală pentru femei”, la poziția tarifară 6403 9938, fapt calificat drept eronat de către autoritatea vamală, întrucât, potrivit acesteia, mărfurile urmau a fi declarate drept „sandale cu tălpi exterioare din material plastic și cu fețe din piele naturală, cu înălțimea tocului peste 3 cm pentru femei”, la poziția tarifară 6403 9911, fiind adăugat art. 92.

Precizează că, ulterior constatării neconcordanțelor, declarația vamală nr. MD313000R1254 din 6 mai 2025 a fost modificată, motivul modificării constituindu-l erorile depistate cu privire la tipul și codul mărfurilor, acestea fiind rectificate în urma controlului vamal.

Indică faptul că, drept urmare a rectificării datelor din declarația vamală, au fost calculate drepturi de import suplimentare în cuantum de 7 660,12 lei.

Invocă prevederile art. 5 pct. 12) din Codul vamal, potrivit cărora prin noțiunea de „declarant” se înțelege persoana care depune în nume propriu sau în numele căreia se depune o declarație vamală, precum și prevederile art. 5 pct. 16) din același act normativ, referitoare la noțiunea de „declarație vamală”, prin care persoana își manifestă, în forma și modalitatea prevăzute de legislația vamală, voința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal, indicând, după caz, procedura specifică ce urmează a fi aplicată.

Subliniază că, în conformitate cu art. 11 alin. (2) din Codul vamal, la depunerea unei declarații vamale, a unei declarații de depozitare temporară, a unei declarații sumare de intrare sau de ieșire, a unei declarații de reexport ori a unei notificări de reexport la Serviciul Vamal, precum și la depunerea unei cereri pentru obținerea unei autorizări sau pentru emiterea unei alte decizii, persoana în cauză poartă răspunderea pentru caracterul complet și exact al informațiilor furnizate în declarația, notificarea sau cererea respectivă.

Argumentează că, prin raportare la normele legale menționate, autoritatea vamală a apreciat că Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport” ar fi depus declarația vamală nr. MD313000R1254 din 6 mai 2025 cu date eronate referitoare la tipul și codul mărfurilor transportate, fapt care ar fi determinat diminuarea cuantumului drepturilor de import cu suma de 7 660,12 lei.

Califică fapta imputată operatorului economic drept contravenție prevăzută de art. 384 alin. (2) din Codul vamal, constând în depunerea declarației vamale sau a documentelor de însoțire a mărfurilor cu date eronate cu privire la codul mărfurilor transportate, în situația în care această faptă conduce la exonerarea totală sau parțială de drepturi de import.

Constată că, în temeiul celor reținute în cadrul procedurii contravenționale, operatorul economic Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport”, IDNO 1023611002273, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 384 alin. (2) din Codul vamal.

Menționează că, pentru fapta imputată, operatorului economic i-a fost aplicată o amendă cumulativă în cuantum de 100% din valoarea obiectului contravenției, sancțiunea constituind suma de 7 660,12 lei, egală cu cuantumul drepturilor de import suplimentare stabilite în urma rectificării declarației vamale.

Apreciază reclamantul că, prin Procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 236/2025 din 10 decembrie 2025 și prin Decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 236/2025 din aceeași dată, nu a fost indicat în ce mod modificările operate la art. 3, art. 9, art. 52, art. 70 și art. 79 din declarația vamală ar fi determinat exonerarea parțială de la plata drepturilor de import. În acest sens, reclamantul face trimitere la actele comerciale anexate în sistemul informațional integrat vamal Asycuda World, susținând că, pentru articolele nominalizate, nu există diferențe de preț potrivit documentelor comerciale prezentate organului vamal la momentul efectuării formalităților vamale.

Obiectează reclamantul că, în eventualitatea în care, la stabilirea drepturilor de import, autoritatea vamală a utilizat prețuri de referință sau prețuri indicative, această împrejurare nu a fost reflectată în Procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 236/2025 din 10 decembrie 2025 și nici în Decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 236/2025 din aceeași dată, nefiind prezentate nici temeiurile care au justificat aplicarea unor asemenea valori și nici modul concret în care acestea au influențat cuantumul drepturilor de import.

Reclamă faptul că, la adoptarea deciziei de sancționare în temeiul art. 384 alin. (2) din Codul vamal, nu ar fi fost indicate și argumentate prevederile legale în baza cărora au fost modificate codurile mărfurilor în cadrul controlului vamal și nici nu ar fi fost explicate în mod explicit temeiurile juridice care au determinat recalificarea sau revizuirea pozițiilor tarifare în cadrul procedurii de control vamal, prin raportare la Nomenclatura combinată a mărfurilor. Denunță lipsa unei justificări concrete privind legătura cauzală dintre modificările efectuate la articolele nominalizate în decizia de sancționare și pretinsa diminuare a drepturilor de import.

Potrivit reclamantei, autoritatea vamală nu ar fi prezentat probe din care să rezulte că modificarea descrierii mărfurilor sau a încadrării acestora ar fi condus efectiv la exonerarea, fie și parțială, de la plata drepturilor de import. Relevă că nici Procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 236/2025 din 10 decembrie 2025 și nici Decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 236/2025 din aceeași dată nu conțin un calcul clar, transparent și verificabil prin care să fie demonstrat modul în care modificările efectuate au determinat exonerarea parțială de la plata drepturilor de import și, implicit, existența tuturor elementelor constitutive ale contravenției pentru care reclamantul a fost sancționată în baza art. 384 alin. (2) din Codul vamal. Semnalează drept exemplu al pretinsei ilegalități modificările operate la art. 9 și art. 70 din declarația vamală. Astfel, la art. 9 au fost declarate „Rochii tricotate din bumbac pentru copii”, poziția tarifară 6104 4200, în timp ce organul vamal a apreciat că acestea urmau a fi declarate drept „Rochii simplu din bumbac tricotate pentru fete” și 8 bucăți „Rochii de ocazie din bumbac tricotate pentru fete”, la poziția tarifară 6104 4200. Totodată, la art. 70 au fost declarate 112 bucăți „Rochii simplu din fibre sintetice netricotate pentru femei”, poziția tarifară 6204 4300, în timp ce, potrivit constatărilor organului vamal, acestea urmau a fi declarate ca 72 bucăți „Rochii simplu din fibre sintetice netricotate pentru femei” și 40 bucăți „Rochii de ocazie din fibre sintetice netricotate pentru femei”, la poziția tarifară 6204 4300.

Accentuează că, în privința modificărilor operate la art. 9 și art. 70, nu a fost explicat în ce manieră acestea ar fi determinat exonerarea parțială de la plata drepturilor de import, întrucât, potrivit actelor comerciale prezentate la vămuire și anexate în sistemul informațional Asycuda World, pentru mărfurile respective nu existau diferențe de preț.

Contestă totodată modul în care autoritatea vamală ar fi determinat pretinsa diferență de valoare, susținând că, în situația în care au fost utilizate prețuri de referință sau prețuri indicative, această împrejurare nu a fost consemnată în actele procedurale contestate și nici nu au fost

prezentate calculele care să permită verificarea modului în care asemenea valori au condus la stabilirea drepturilor de import suplimentare în cuantum de 7 660,12 lei.

Observă că, astfel cum rezultă din Procesul-verbal cu privire la contravenție și din Decizia asupra cazului de contravenție vamală, în cazul art. 9 poziția tarifară indicată a rămas aceeași, respectiv 6204 4200, diferența constând, potrivit reclamantei, exclusiv în descrierea mărfurilor ca fiind „rochii simplu din bumbac tricotate pentru fete” și „rochii de ocazie din bumbac tricotate pentru fete”.

Relatează că, în cadrul controlului fizic, inspectorul vamal ar fi apreciat, în mod subiectiv, că respectivele rochii ar fi suficient de „frumoase” pentru a fi destinate purtării de 5 seară sau cu ocazia unor evenimente, motiv pentru care acestea ar fi fost indicate în actul de control fizic și în actul de inspecție drept „rochii de seară” sau „rochii de ocazie”.

Pune în discuție legalitatea unei asemenea calificări, susținând că aprecierea caracterului „de ocazie” al rochiilor nu ar fi fost fundamentată pe un criteriu juridic obiectiv sau pe o normă expresă care să permită modificarea descrierii mărfii în asemenea circumstanțe.

Susține că aprecierea efectuată de inspectorul vamal ar fi avut un caracter pur subiectiv și că nu a fost indicat niciun temei normativ concret în baza căruia aspectul estetic al articolelor vestimentare ar putea constitui criteriu pentru modificarea descrierii acestora și, ulterior, pentru determinarea valorii în vamă.

Învederează că, în opinia sa, modificarea descrierii mărfurilor prin atribuirea sintagmei „de ocazie” ar fi urmărit aplicarea de către Secția reglementări tarifare și netarifare a unui preț de referință mai ridicat, ceea ce ar fi creat în mod artificial aparența unei diferențe de valoare și, implicit, a unei exonerări parțiale de la plata drepturilor de import.

Susține că, potrivit practicii aplicate în speță, rochiilor din bumbac pentru femei li s-ar fi atribuit un preț indicativ cuprins între 230 și 260 lei ca valoare în vamă, în timp ce rochiilor calificate drept „rochii de ocazie” li s-ar fi atribuit un preț indicativ de până la 800 lei ca valoare în vamă, fapt care, în opinia reclamantei, ar fi generat în mod artificial diferența de valoare utilizată ulterior la stabilirea drepturilor de import.

Acuză autoritatea vamală de aplicarea unor procedee pe care le califică drept abuzive în cadrul procedurii de vămuire, apreciind că acestea ar genera un climat de incertitudine și ar transforma procedura vamală într-un proces lipsit de predictibilitate, în care calificarea mărfurilor ar depinde de aprecieri subiective ale funcționarilor vamali, și nu de criterii normative clare și verificabile.

Raportează aceste susțineri la prevederile Legii nr. 172 din 25 iulie 2014 pentru aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor, indicând că, potrivit poziției tarifare 6204, rochiile din fibre sintetice sunt clasificate la poziția tarifară 6204 4300, iar utilizarea termenului „ocazie” nu ar constitui, în opinia reclamantei, un criteriu de clasificare tarifară prevăzut de Nomenclatura combinată a mărfurilor.

Interpretează termenul „ocazie” ca fiind unul nespecific pentru descrierea unei categorii de mărfuri, făcând trimitere, în acest sens, la sensul lexical al noțiunii potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, unde aceasta desemnează o situație sau împrejurare care provoacă, permite ori ușurează săvârșirea unei acțiuni, respectiv un prilej sau un moment favorabil.

Afirmă că utilizarea sintagmei „rochii de ocazie” pentru modificarea încadrării mărfurilor și pentru determinarea ulterioară a unei valori în vamă majorate ar reprezenta o practică neconformă, care, în opinia reclamantei, nu se întemeiază pe o bază normativă suficient de clară.

Apreciază că lipsa transparenței și absența unor referințe juridice concrete în decizia de sancționare, coroborate cu lipsa unui calcul exact și verificabil privind modul în care operatorul economic s-ar fi exonerat de la plata drepturilor de import, pun sub semnul întrebării temeinicia constatărilor care au stat la baza sancționării.

Invocă existența unei pretinse practici interne prin care funcționarii din cadrul Secției practică contravențională ar solicita funcționarilor din cadrul Secției reglementări tarifare și netarifare stabilirea sau constatarea valorii în vamă a mărfurilor pentru care au fost modificate codurile tarifare, iar rezultatele unei asemenea verificări ar fi utilizate ulterior în cadrul procedurii contravenționale.

Denunță caracterul, în opinia reclamantei, neformalizat și lipsit de suport normativ al unei asemenea practici, susținând că aceasta ar constitui un precedent aplicat în cadrul Biroului Vamal Sud, fără a fi identificată o normă legală care să reglementeze în mod expres modalitatea de utilizare, în scop contravențional, a unor asemenea determinări ale valorii în vamă.

Compară această practică cu modul de activitate al altor subdiviziuni vamale, afirmând că un asemenea mecanism nu ar fi utilizat în cadrul Birourilor Vamale Nord și Centru, ceea ce, în opinia reclamantei, ridică suplimentar problema existenței unei practici uniforme și previzibile în materia respectivă.

Precizează că diferențele comunicate în cadrul acestei proceduri ar constitui, în esență, diferența dintre prețurile de referință utilizate de autoritatea vamală pentru majorarea valorii în vamă la importul mărfurilor și valoarea în vamă declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport” în baza documentelor comerciale prezentate.

Conchide că utilizarea unor prețuri de referință pentru determinarea unei pretinse diferențe de valoare în vamă, în lipsa indicării temeiului juridic concret, a metodologiei de calcul și a modului în care aceste valori au determinat diminuarea efectivă a drepturilor de import, nu poate demonstra, prin ea însăși, existența elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 384 alin. (2) din Codul vamal.

Consideră că, în condițiile unei economii de piață, în care valoarea mărfurilor poate varia în funcție de furnizor, piață, cantitate, condiții comerciale și alți factori obiectivi, utilizarea unor prețuri de referință sau indicative trebuie să fie fundamentată pe un temei legal clar și să fie însoțită de o motivare suficientă, transparentă și verificabilă, aspecte pe care reclamantul susține că nu le regăsește în actele contestate.

Conchide că, prin neindicarea concretă a mecanismului prin care modificările operate asupra mărfurilor declarate au determinat exonerarea parțială de la plata drepturilor de import, precum și prin lipsa unor calcule și justificări verificabile, actele contestate nu ar demonstra în mod suficient existența faptei contravenționale imputate și a consecinței juridice prevăzute de art. 384 alin. (2) din Codul vamal.

Impută reclamantul responsabililor din cadrul subdiviziunilor vamale nominalizate faptul că ar fi instituit și aplicat, în opinia sa, o modalitate nelegală prin care, inclusiv în cazul mărfurilor declarate în conformitate cu documentele comerciale, s-ar crea în mod artificial atât latura obiectivă, cât și latura subiectivă a contravenției constând în exonerarea de la plata drepturilor de import, prin raportarea la prețuri de referință sau indicative, deși drepturile de import calculate suplimentar sunt, în realitate, achitate de către Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport”.

Opune acestei modalități de calificare a faptei prevederile art. 384 alin. (2) din Codul vamal, potrivit cărora contravenția constă în depunerea declarației vamale sau a documentelor de însoțire a mărfurilor cu date eronate cu privire la codul mărfurilor transportate, dacă această faptă conduce la exonerarea totală sau parțială de drepturi de import.

Distinge între existența unei simple erori privind codul mărfurilor și situația în care această eroare produce efectiv consecința juridică prevăzută de norma contravențională, respectiv exonerarea totală sau parțială de la plata drepturilor de import. În viziunea reclamantei, pentru reținerea componenței contravenției prevăzute de art. 384 alin. (2) din Codul vamal era necesar să se demonstreze în mod concret că datele eronate înscrise în declarația vamală au determinat o asemenea exonerare.

Contrapune acestei concluzii situația în care diferența de valoare rezultă nu din documentele comerciale prezentate organului vamal, ci din aplicarea ulterioară a unor prețuri indicative sau de referință comunicate de Secția reglementări tarifare și netarifare, apreciind că asemenea valori nu pot constitui, prin ele însele, dovada exonerării de la plata drepturilor de import.

Remarcă faptul că, potrivit documentelor comerciale emise de exportatorul din Turcia, nu ar fi existat diferențe de preț pentru mărfurile vizate, astfel încât, în opinia reclamantei, simpla modificare a codurilor tarifare nu a produs o exonerare de la plata drepturilor de import. Explică că Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport” a declarat mărfurile potrivit metodei nr. 1 de determinare a valorii în vamă, valoarea fiind stabilită în funcție de prețul efectiv plătit sau de plătit, conform documentelor comerciale prezentate autorității vamale.

Relatează că, în cadrul procedurii vamale, Biroul Vamal Sud ar fi majorat unilateral valoarea în vamă a mărfurilor, fără acordul operatorului economic, prin aplicarea metodei nr. 6, respectiv a metodei de rezervă, utilizând în acest scop așa-numitele prețuri indicative sau de referință.

Pune în evidență că respectivele prețuri de referință ar fi inaccesibile mediului de afaceri și nu ar fi publicate într-un act normativ accesibil contribuabililor, fapt care, în opinia reclamantei, afectează caracterul transparent și previzibil al procedurii de determinare a valorii în vamă.

Corelează reclamantul majorarea valorii în vamă cu creșterea corespunzătoare a drepturilor de import, susținând că diferența astfel determinată nu reprezintă o sumă de la plata căreia operatorul economic a fost exonerat, ci o sumă stabilită suplimentar de autoritatea vamală ca urmare a modificării valorii în vamă.

Invocă în susținerea poziției sale prevederile art. 414 din Codul vamal, potrivit cărora aparatul central al Serviciului Vamal este autoritatea competentă să verifice din oficiu legalitatea actelor de procedură și/sau a deciziilor Serviciului Vamal aplicate în cazurile de contravenție vamală și este în drept să anuleze sau să modifice decizia biroului vamal și/sau a postului vamal, precum și să acționeze în cazul acțiunii ilegale sau al inacțiunii acestora.

Asociază pretinsa nelegalitate a actelor contestate cu modalitatea de determinare a valorii în vamă, susținând că, prin majorarea acesteia și utilizarea diferenței rezultate drept cuantum al pretinsei exonerări de la plata drepturilor de import, ar fi fost creat artificial obiectul contravenției imputate.

Deduce din aceste împrejurări că suma de 7 660,12 lei, indicată drept cuantum al drepturilor de import de la plata cărora reclamantul s-ar fi exonerat parțial, ar reprezenta, în realitate, diferența rezultată în urma majorării valorii în vamă prin utilizarea prețurilor de referință sau indicative.

Semnalează că, în opinia reclamantei, o asemenea modalitate de stabilire a răspunderii contravenționale ar fi utilizată doar de agenții constatatori din cadrul Biroului Vamal Sud, deși legislația vamală este aplicabilă uniform pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Reproșează agentului constatator Mahmut Vitalie, șef al Secției practică contravențională a Biroului Vamal Sud, faptul că, la adoptarea deciziei de sancționare, nu ar fi elucidat circumstanțele relevante pentru soluționarea cauzei contravenționale în conformitate cu prevederile art. 411 din Codul vamal, ci s-ar fi întemeiat în principal pe prețurile indicative sau de referință furnizate de Secția reglementări tarifare și netarifare a aceluiași birou vamal.

Compară reclamantul această practică cu cea pretins aplicată de alte birouri vamale din cadrul sistemului vamal, susținând că acestea ar solicita asistența subdiviziunii competente în domeniul reglementărilor tarifare și al valorii în vamă în situații distincte, precum cazurile în care mărfurile au eludat sau au fost sustrase controlului vamal la trecerea frontierei de stat, au 8 fost depistate fără a fi declarate organului vamal în cadrul controlului fizic ori atunci când persoana care transportă mărfurile nu deține documente comerciale, vamale sau de transport aferente acestora.

Menționează că prețurile indicative sau de referință furnizate de Secția reglementări tarifare și netarifare ar conține valori care, potrivit reclamantei, nu se regăsesc într-un act normativ în vigoare și nu sunt accesibile în mod transparent participanților la operațiunile de comerț exterior.

Caracterizează aplicarea unor asemenea valori în privința mărfurilor declarate de reclamantă drept nelegală, întrucât, în opinia acesteia, organul vamal ar utiliza prețuri pe care doar structurile sale interne le cunosc și le aplică, atribuindu-le ulterior relevanță în cadrul procedurii contravenționale.

Examinează reclamantul diferența reținută de organul vamal prin raportare la două valori distincte: pe de o parte, valoarea inițială declarată de operatorul economic în baza documentelor comerciale, iar pe de altă parte, valoarea stabilită ulterior de autoritatea vamală ca urmare a majorării acesteia în funcție de prețurile orientative sau de referință.

Afirma că asemenea prețuri ar fi stabilite periodic de aparatul central al Serviciului Vamal, însă, în opinia reclamantei, acestea nu ar beneficia de o reglementare normativă suficient de clară pentru a putea constitui temeiul unei sancțiuni contravenționale.

Indică drept un alt argument în susținerea poziției sale faptul că Secțiile practică contravențională din cadrul Birourilor Vamale Nord și Centru nu ar întocmi, potrivit susținerilor reclamantei, decizii de sancționare în situațiile în care valoarea în vamă a mărfurilor importate este majorată în baza prețurilor indicative sau de referință.

Denunță existența unei pretinse practici distincte la nivelul Biroului Vamal Sud, în cadrul căreia, potrivit reclamantei, funcționarii responsabili de practica contravențională și cei din cadrul reglementărilor tarifare și netarifare ar utiliza rapoarte privind prețurile indicative pentru a fundamenta existența unor pretinse diferențe de valoare și, ulterior, a unor contravenții vamale.

Reiterează că, în opinia sa, această modalitate de lucru ar urmări crearea artificială a unei diferențe între valoarea declarată și valoarea stabilită ulterior de organul vamal, diferență care ar fi calificată în mod nejustificat drept sumă de la plata căreia operatorul economic s-ar fi exonerat.

Precizează că suma de 7 660,12 lei, indicată în actele contestate drept cuantum al drepturilor de import achitate suplimentar, ar fi fost deja determinată prin majorarea valorii în vamă potrivit prețurilor de referință sau indicative, operațiune care, potrivit reclamantei, ar avea loc anterior începerii controlului fizic al mărfurilor, în urma verificării și rectificării prețurilor de referință prin intermediul portalului de date al sistemului informațional Asycuda World.

Susține că Secția practică contravențională ar fi preluat ulterior această diferență și ar fi calificat-o, în mod nejustificat, drept cuantumul plăților de la care Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport” s-ar fi exonerat parțial, fără a demonstra că această sumă constituie consecința directă a datelor eronate înscrise în declarația vamală.

Aduce în discuție și problema dreptului pretins vătămat, invocând prevederile art. 17 din Codul administrativ și susținând că, prin emiterea Deciziei Biroului Vamal Sud asupra cazului de contravenție vamală nr. 236/2025 din 10 decembrie 2025, i-ar fi fost afectate drepturile și interesele legitime.

Descrie actul contestat ca fiind emis în legătură cu presupuse încălcări privind declararea eronată a codului mărfurilor, unele dintre aceste fapte fiind încadrate de autoritatea vamală în 9 prevederile art. 384 alin. (2) din Codul vamal, în baza cărora reclamantei i-a fost aplicată o amendă în cuantum de 7 660,12 lei.

Nu contestă reclamantul existența unor eventuale neconcordanțe privind descrierea sau codificarea anumitor mărfuri în declarația vamală, însă susține că asemenea fapte urmau a fi încadrate juridic în baza art. 399 din Codul vamal, normă care sancționează descrierea eronată a mărfurilor în declarația vamală care conduce la modificarea codului mărfii, fără exonerarea de drepturi de import sau de export, constituind contravenție vamală neînsemnată.

Argumentează că, în lipsa demonstrării unei exonerări efective de la plata drepturilor de import, fapta imputată nu ar întruni elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 384 alin. (2) din Codul vamal, ci, cel mult, ar putea fi examinată prin prisma dispozițiilor art. 399 din același cod.

Învinuiește autoritatea vamală că ar fi calificat în mod nejustificat descrierea eronată a mărfurilor, care a condus la modificarea codului acestora, drept o faptă care ar fi determinat exonerarea parțială de la plata drepturilor de import, deși, potrivit reclamantei, această consecință nu rezultă din actele comerciale prezentate la vămuire.

Reia argumentul potrivit căruia diferența de valoare utilizată pentru fundamentarea sancțiunii nu ar rezulta din documentele comerciale ale exportatorului, ci din majorarea valorii în vamă efectuată ulterior de organul vamal prin aplicarea prețurilor indicative sau de referință.

Atribuie acestei modalități de calcul caracterul unei creări artificiale a obiectului contravenției, apreciind că diferența rezultată din majorarea valorii în vamă nu poate fi asimilată, în lipsa unei demonstrații contrare, unei exonerări de la plata drepturilor de import.

Conectează aceste critici cu legalitatea Deciziei Biroului Vamal Sud asupra cazului de contravenție vamală nr. 236/2025 din 10 decembrie 2025 și solicită înlăturarea efectelor juridice ale acesteia.

Învederează că, în opinia reclamantei, aplicarea unei asemenea practici doar de către agenții constatatori din cadrul Biroului Vamal Sud este de natură să creeze o aplicare neuniformă a legislației vamale, deși normele respective sunt incidente pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Formulează în acest context pretenția de anulare a deciziei de sancționare, întemeiată pe susținerea că nu a fost demonstrată legătura dintre pretinsele erori de declarare și exonerarea totală sau parțială de la plata drepturilor de import.

În lumina celor expuse, solicită suspendarea executării Deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr. 236/2025 din 10 decembrie 2025, emisă de Biroul Vamal Sud, la fel pretinde anularea Deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr. 236/2025 din 10 decembrie 2025, în partea referitoare la aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 384 alin. (2) din Codul vamal, sub forma amenzii în cuantum de 100% din valoarea obiectului contravenției, respectiv 7 660,12 lei.

În continuare, revendică și compensarea prejudiciului moral pretins a fi cauzat factorilor de conducere din cadrul societății reclamante prin emiterea și menținerea actului contestat, indicând că cuantumul și modalitatea concretă de individualizare a acestuia urmează a fi precizate ulterior.

Î-ți întemeiază solicitările formulate pe prevederile art. 224 din Codul administrativ și art. 166–167 din Codul de procedură civilă, solicitând instanței admiterea pretențiilor deduse judecății în limitele și condițiile prevăzute de lege.

Referința autorității publice Biroul Vamal Sud.

La data de 30 martie 2026, Biroul Vamal Sud a depus, la Judecătoria Cahul, sediul Central referința și dosarul administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport” în instanța de contencios administrativ împotriva Biroului Vamal Sud cu privire la anularea actului administrativ.

Menționează că Biroul Vamal Sud solicită respingerea cererii de chemare în judecată înaintate de către Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport” în instanța de contencios administrativ, privind anularea actelor administrative emise, ca fiind inadmisibilă.

Solicită Biroul Vamal Sud respingerea, ca inadmisibilă, a cererii de chemare în judecată înaintate de Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport” în instanța de

contencios administrativ, prin care se urmărește anularea actelor administrative emise în privința acesteia.

Invocă, în susținerea excepției de inadmisibilitate, prevederile art. 209 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit cărora acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în termen de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel, termenul începând să curgă, între altele, de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă ori de la data expirării termenului prevăzut de Cod pentru soluționarea acesteia.

Reliefează pârâtul că, prin răspunsul nr. 28/11-622 din 19 ianuarie 2026, Serviciul Vamal a examinat cererea prealabilă formulată de Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport" și a dispus respingerea acesteia, constatând lipsa temeiurilor pentru satisfacerea cerințelor înaintate de operatorul economic.

Menționează că, în cuprinsul răspunsului emis asupra cererii prealabile, reclamantei i-a fost indicată în mod expres calea de atac, fiind precizat că, în caz de dezacord, acțiunea în contencios administrativ urma să fie înaintată în termen de 30 de zile de la data notificării deciziei asupra cererii prealabile și depusă la Judecătoria Cahul.

Precizează că răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-622 din 19 ianuarie 2026 a fost recepționat de Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport" la data de 23 ianuarie 2026, moment de la care, potrivit susținerilor pârâtului, a început să curgă termenul legal pentru sesizarea instanței de judecată.

Calculează termenul de 30 de zile prevăzut de art. 209 alin. (1) din Codul administrativ, indicând data de 23 februarie 2026 drept ultima zi în care reclamantul putea exercita calea judiciară de atac împotriva actului administrativ contestat.

Constată, prin raportare la ordinul de plată nr. 2548, că acțiunea în contencios administrativ a fost depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport" la oficiul poștal la data de 26 februarie 2026, adică după expirarea termenului legal de 30 de zile.

Conectează această împrejurare cu prevederile art. 207 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ, potrivit cărora acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă, în special, atunci când aceasta a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 din Cod.

Concluzionează pârâtul că, întrucât reclamantul a sesizat instanța după expirarea termenului legal de exercitare a acțiunii în contencios administrativ, cererea de chemare în judecată urmează a fi declarată inadmisibilă, fără examinarea pretențiilor formulate pe fond.

Prezintă pârâtul, cu titlu subsidiar, circumstanțele care au stat la baza emiterii actului contestat, arătând că, la data de 6 mai 2025, la Postul vamal Comrat (PVI), Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport", IDNO 1023611002273, în calitate de declarant în nume propriu, a depus declarația vamală nr. MD313000R1254 privind plasarea mărfurilor de larg consum sub regim vamal de import definitiv.

Descrie rezultatele controlului documentar și fizic efectuat asupra mărfurilor, în urma căruia a fost întocmit actul de control fizic nr. 170 din 7 mai 2025 și au fost identificate neconcordanțe între datele înscrise în declarația vamală și caracteristicile mărfurilor constatate în cadrul verificării. Enumeră pârâtul neconcordanțele reținute în urma controlului, menționând că la art. 3 din declarația vamală au fost declarate „îmbrăcăminte tricotate din bumbac pentru sugari", poziția tarifară 61112090, în timp ce acestea urmau a fi declarate drept „rochii simplu netricotate din bumbac pentru fete", poziția tarifară 62044200, fiind adăugat art. 91.

Relatează că la art. 9 au fost declarate „rochii tricotate din bumbac pentru copii", poziția tarifară 61044200, însă, potrivit constatărilor organului vamal, acestea urmau a fi declarate drept

„rochii simplu din bumbac tricotate pentru fete” și 8 bucăți „rochii de ocazie din bumbac tricotate pentru fete”, la poziția tarifară 61044200.

Notează că la art. 52 au fost declarate „tricouri de tip polo tricotate din fibre artificiale pentru femei”, poziția tarifară 61062000, însă acestea urmau a fi declarate drept „bluze tricotate din fibre artificiale pentru femei”, la poziția tarifară 61062000.

Identifică la art. 70 declararea a 112 bucăți „rochii simplu din fibre sintetice netricotate pentru femei”, poziția tarifară 62044300, în timp ce, potrivit rezultatelor controlului, acestea urmau a fi declarate drept 72 bucăți „rochii simplu din fibre sintetice netricotate pentru femei” și 40 bucăți „rochii de ocazie din fibre sintetice netricotate pentru femei”, la poziția tarifară 62044300.

Consemnează că, la art. 79, au fost declarate „sandale cu tălpi exterioare din material plastic și cu fețe din piele naturală pentru femei”, poziția tarifară 64039938, apreciată ca fiind eronată, acestea urmând, potrivit constatărilor autorității vamale, să fie declarate drept „sandale cu tălpi exterioare din material plastic și cu fețe din piele naturală, cu înălțimea tocului peste 3 cm pentru femei”, poziția tarifară 64039911, fiind adăugat art. 92.

Reține pârâtul că, ulterior identificării neconcordanțelor, declarația vamală nr. MD313000R1254 din 6 mai 2025 a fost modificată, codul și tipul mărfurilor fiind rectificate, iar, ca urmare a acestor modificări, au fost calculate drepturi de import suplimentare în cuantum de 7 660,12 lei.

Fundamentează legalitatea obligației declarantului prin raportare la prevederile art. 5 pct. 12) din Codul vamal, care definește noțiunea de „declarant” ca fiind persoana care depune în nume propriu sau în numele căreia se depune o declarație vamală, precum și la prevederile art. 5 pct. 16) din același cod, referitoare la noțiunea de „declarație vamală”.

Invocă suplimentar dispozițiile art. 11 alin. (2) din Codul vamal, potrivit cărora, la depunerea unei declarații vamale sau a altor acte prevăzute de legislația vamală, persoana în cauză răspunde pentru corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate în declarația, notificarea sau cererea respectivă.

Deduce din normele legale menționate că declarantului îi revine obligația de a furniza autorității vamale informații corecte și complete cu privire la mărfurile declarate, inclusiv în ceea ce privește codul și caracteristicile acestora.

Reține că, în speță, Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport” a depus declarația vamală nr. MD313000R1254 din 6 mai 2025 cu date pe care autoritatea vamală le-a apreciat ca fiind eronate cu privire la codul și tipul mărfurilor transportate, iar modificările efectuate în urma controlului au determinat calcularea suplimentară a drepturilor de import în cuantum de 7 660,12 lei.

Încadrează fapta constatată în prevederile art. 384 alin. (2) din Codul vamal, care sancționează depunerea declarației vamale sau a documentelor de însoțire a mărfurilor cu date eronate privind codul mărfii, în cazul în care această faptă conduce la exonerarea totală sau parțială de drepturi de import.

Stabilește că, pentru fapta calificată drept contravenție vamală, operatorului economic i-a fost aplicată sancțiunea prevăzută de art. 384 alin. (2) Codul vamal, sub forma unei amenzi în cuantum de 100% din valoarea obiectului contravenției.

Precizează că valoarea obiectului contravenției a fost determinată la suma de 7 660,12 lei, aceeași sumă reprezentând cuantumul amenzii aplicate operatorului economic.

Argumentează astfel că sancțiunea aplicată reclamantei a fost determinată în raport cu cuantumul drepturilor de import stabilite suplimentar în urma rectificării declarației vamale, iar calificarea juridică a faptei a fost realizată în temeiul art. 384 alin. (2) din Codul vamal.

Susține pârâtul că circumstanțele constatate în cadrul controlului vamal și modificările operate în declarația vamală justifică încadrarea juridică reținută în actul de sancționare, motiv pentru care solicită menținerea acestuia și respingerea pretențiilor formulate de Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport".

Relatează pârâtul că, la perfectarea declarației vamale nr. MD313000R1254 din 6 mai 2025, în funcție de criteriul de risc aplicat, au fost dispuse atât controlul documentar, cât și controlul fizic al mărfurilor, fiind întocmit în acest sens actul de control fizic nr. 170 din 7 mai 2025.

Menționează că, în urma efectuării controlului fizic consemnat prin actul nr. 170 din 7 mai 2025 și a examinării tranzacției comerciale, a fost identificat riscul declarării eronate a poziției tarifare pentru mărfurile indicate la art. 3, art. 9, art. 52 și art. 70 din declarația vamală menționată.

Evidențiază faptul că, după examinarea informațiilor cuprinse în actele de însoțire a mărfurilor și efectuarea controlului fizic al acestora, organul vamal a constatat necesitatea rectificării datelor declarate și a introdus articole noi în declarația vamală, corespunzător mărfurilor identificate în cadrul verificării.

Arată pârâtul că, la momentul depunerii declarației vamale, Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport" a declarat valoarea mărfurilor în baza metodei întemeiate pe valoarea de tranzacție, în condițiile art. 72 din Codul vamal nr. 95/2021.

Invocă în acest sens dispozițiile art. 72 alin. (1) din Codul vamal nr. 95/2021, potrivit cărora baza inițială pentru stabilirea valorii în vamă a mărfurilor o constituie valoarea de tranzacție, respectiv prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri, ajustat, după caz, atunci când acestea sunt vândute pentru export către teritoriul vamal.

Subliniază totodată că, potrivit art. 72 alin. (2) din același Cod, prețul efectiv plătit sau de plătit reprezintă suma tuturor plăților efectuate sau care urmează a fi efectuate de cumpărător vânzătorului ori unui terț în beneficiul vânzătorului pentru mărfurile importate și include toate plățile efectuate sau care urmează a fi efectuate drept condiție a vânzării mărfurilor importate.

Precizează pârâtul că, în procesul verificării valorii în vamă declarate, au devenit incidente prevederile art. 73 alin. (1) din Codul vamal nr. 95/2021, în situația în care Serviciul Vamal a avut îndoieli întemeiate că valoarea de tranzacție declarată reprezenta cuantumul total plătit sau de plătit, astfel cum este prevăzut de art. 72 alin. (2) din Cod.

Indică faptul că, în vederea confirmării valorii în vamă declarate, Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport" i-a fost solicitată prezentarea unor acte și informații suplimentare, inclusiv corespondența comercială purtată între vânzător și cumpărător, în măsura în care aceasta afecta valoarea în vamă a mărfurilor, eventualele acorduri încheiate între vânzător și cumpărător, ofertele de preț ale vânzătorului, certificatele de calitate ale mărfurilor, facturile de realizare pe piața internă, precum și orice alte documente de natură să confirme temeinicia valorii în vamă declarate organului vamal.

Relevă că reclamantei i-a fost comunicată, de asemenea, posibilitatea plasării mărfurilor în liberă circulație, în condițiile art. 184 alin. (4) din Codul vamal, cu condiția constituirii unei garanții suficiente pentru acoperirea eventualei diferențe a drepturilor de import care ar fi putut rezulta în urma unei decizii nefavorabile, precum și cu prezentarea ulterioară către Biroul Vamal a informațiilor și documentelor solicitate.

Consemnează pârâtul că Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport” i-a fost acordat și dreptul la replică în termen de 30 de zile de la data comunicării, în conformitate cu prevederile art. 15 alin. (8) din Codul vamal.

Reține că, în pofida solicitărilor formulate de organul vamal, Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport” a refuzat prezentarea actelor suplimentare solicitate și a înaintat o cerere prin care a solicitat emiterea deciziei organului vamal privind valoarea în vamă a mărfurilor.

Explică pârâtul că, în aceste condiții, organul vamal a procedat la verificarea posibilității aplicării succesive a metodelor de determinare a valorii în vamă, însă metodele anterioare nu au putut fi aplicate, întrucât autoritatea vamală nu dispunea de informații referitoare la costurile de producere a mărfurilor evaluate ori de date privind deducerile admisibile.

Argumentează că, în consecință, valoarea în vamă a mărfurilor a fost stabilită prin aplicarea metodei care se bazează, în cea mai mare măsură posibilă, pe valorile în vamă determinate anterior, în conformitate cu prevederile art. 84 din Codul vamal nr. 95/2021.

Precizează că, în cadrul acestei proceduri, organul vamal a determinat valoarea aferentă fiecărui articol identificat în declarația vamală, ceea ce a determinat majorarea valorii în vamă a mărfurilor cu suma de 930 173,55 lei.

Indică faptul că, urmare a recalculării valorii în vamă, plățile vamale suplimentare au fost stabilite în cuantum de 186 034,71 lei, din această sumă rezultând drepturi de import suplimentare în valoare de 7 660,12 lei.

Invocă, în ceea ce privește cuantumul sancțiunii aplicate, prevederile legale care stabilesc că pentru contravenția reținută în sarcina Societății cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport” este prevăzută sancțiunea sub forma unei amenzi cuprinse între 40% și 100% din valoarea în vamă a mărfurilor.

Raportează pârâtul cuantumul sancțiunii aplicate la dispozițiile art. 400 alin. (1) din Codul vamal, potrivit cărora sancțiunea materială se aplică în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil al contravenției vamale, de caracteristica persoanei, precum și de circumstanțele atenuante și agravante, aceasta urmând să fie efectivă, proporțională și să producă un efect de conformare și descurajare a săvârșirii unei noi contravenții vamale.

Invocă în continuare prevederile art. 400 alin. (1) pct. 2) lit. a) din Codul vamal, conform cărora constituie circumstanță agravantă săvârșirea contravenției vamale de către o persoană care anterior a fost deja sancționată material pentru o contravenție vamală în decursul a 12 luni consecutive, indiferent de faptul achitării sancțiunii materiale respective.

Reține că, în speță, Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport” a săvârșit, în interiorul termenului de 12 luni, contravenții similare pentru care au fost aplicate sancțiuni în temeiul deciziilor de sancționare nr. 19/2025 din 6 februarie 2025, nr. 23/2025 din 11 februarie 2025 și nr. 25/2025 din 13 februarie 2025.

Caracterizează aceste împrejurări drept circumstanțe agravante relevante la individualizarea sancțiunii materiale, apreciind că existența sancțiunilor anterioare pentru fapte similare a justificat aplicarea cuantumului maxim al amenzii prevăzut de norma contravențională incidentă.

Justifică pârâtul, prin urmare, aplicarea amenzii în cuantum de 100% din valoarea obiectului contravenției, apreciind că sancțiunea stabilită corespunde criteriilor legale de individualizare și urmărește atât caracterul efectiv al răspunderii contravenționale, cât și prevenirea săvârșirii unor noi încălcări ale legislației vamale.

Învederează că ansamblul circumstanțelor constatate în cadrul controlului vamal, actele întocmite, informațiile obținute în procesul verificării și calcularea drepturilor de import suplimentare confirmă, în opinia pârâtului, existența elementelor constitutive ale contravenției vamale imputate Societății cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport”.

Apreciază că probatoriul administrat în cauză demonstrează culpa reclamantei în săvârșirea contravenției cu răspundere materială prevăzute de art. 384 alin. (2) din Codul vamal nr. 95/2021, iar argumentele invocate în cererea de chemare în judecată nu sunt de natură să răstoarne constatările organului vamal.

Conchide Biroul Vamal Sud că, prin raportare la circumstanțele de fapt constatate, normele legale aplicabile și materialul probator administrat, cererea formulată de Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport” urmează a fi respinsă, iar actul de sancționare contestat urmează a fi menținut ca legal și întemeiat.

Soluția procesuală a instanței de fond ce constituie obiect al recursului.

Prin Încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 01 septembrie 2026 s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport” împotriva Biroului Vamal Sud al Serviciului Vamal, privind anularea deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr. 236/2025 din 10 decembrie 2025, prin care Societății cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport” i-a fost aplicată sancțiunea contravențională în temeiul art. 384 alin. (2) din Codul vamal, sub forma unei amenzi în mărime de 100% din valoarea obiectului contravenției, în cuantum de 7 660,12 lei, precum și compensarea prejudiciului moral.

S-a explicat reclamantului, Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport”, că declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza art. 207 alin. (2) lit. d) Codul administrativ exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune, în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (3) din Codul administrativ.

Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.

Nefiind de acord cu Încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 01 septembrie 2026, la data de 30 septembrie 2026, Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport”, a depus recurs, prin care a solicitat casarea Încheierii instanței de fond cu restituirea cauzei spre examinare în instanța de fond și compensarea cheltuielilor de judecată.

În argumentarea poziției sale a indicat că, în încheierea recurată instanța de judecată a preluat motivele indicate de intimat în referință, și anume faptul că recurentul a făcut cunoștință cu răspunsul Serviciului Vamal (scr. Nr. 28/11-622 din 19 ianuarie 2026) la data de 23.02.2026, fapt care nu corespunde realității, iar intimatul a dat dovadă de un comportament viclean și dolosiv prin care a indus în eroare instanța de judecată.

De asemenea, la materialele dosarului de către intimat nu este anexat avizul de recepție, care să probeze alegațiile potrivit cărora recurentul a făcut cunoștință cu răspunsul Serviciului Vamal pe data de 23.01.2026. Totodată, potrivit portalului de date electronic de urmărire a scrisorilor recomandate TRACK&TRACE al Î.S. POȘTA Moldovei (https://www.posta.md/en/tracktrace/mailing/ds8025006909as) scrisoarea recomandată expediată de către Serviciul VAMAL cu nr. ds8025006909as către oficiul poștal MD 6102 Ceadîr-Lunga pentru a fi ridicată de către recurent a ajuns la destinație prin curieratul poștal la data de 23.01.2026 ora. 19:33. (extrasul în anexă).

Prin urmare data respectivă nu coincide cu data cînd recurentul a făcut cunoștință cu prezentul răspuns, iar această dată corespunde cu data cînd destinatarul/recurentul semnează avizul de recepție, care a fost semnat pe data de 27.01.2026. (în anexă).

Respectiv cererea de chemare în judecată a fost depusă pe data de 26.02.2026, depusă la Aparatul Central al Serviciului Vamal a fost depusă în interiorul termenului de 30 de zile prevăzut de Codul Administrativ pentru depunerea acțiunii de contencios administrativ.

Potrivit Art. 209 al Codului administrativ acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia. Data comunicării sau notificării corespunde cu data de 27.01.2026, cînd recurentul a semnat avizul de recepție.

Instanța de fond a aplicat prevederile art. 207 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ, însă consideră că această normă nu este aplicabilă situației de fapt din prezenta cauză, deoarece recurentul s-a încadrat în termenul prevăzut de lege de 30 zile pentru depunerea cererii de chemare în judecată, a primit răspunsul la cererea prealabilă pe data de 27.01.2026 și a depus cererea de chemare în judecată pe data de 26.02.2026. Or, declararea unei acțiuni ca inadmisibilă reprezintă o soluție procesuală care împiedică examinarea fondului litigiului, motiv pentru care condițiile legale pentru aplicarea art. 207 din Codul administrativ trebuie verificate în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei.

Consideră că soluția instanței de fond afectează dreptul meu de acces la justiție și dreptul de a obține un control judecătoresc efectiv asupra activității autorității publice.

Solicită instanței de recurs să verifice dacă, în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei și cu actele prezentate, existau temeiuri legale suficiente pentru declararea acțiunii ca inadmisibilă. În acest context, consider că sunt întrunite temeiurile pentru admiterea recursului și casarea încheierii contestate.

Procedura de citare a fost legal executată.

Participanții au fost notificați despre data examinării recursului și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe.

În termenul stabilit nimeni din participanți nu a invocat necesitatea administrării probelor noi, astfel că instanța de recurs va verifica legalitatea și temeinicia încheierii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.

Argumentele părților intimate vis-a-vis de recursul declarat.

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere asupra recursului depus în prezenta cauză. Referință nu s-a depus.

Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a recursului.

În conformitate cu art. 241 alin. (1), (3) din Codul administrativ, *Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătoreşti nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.*

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, *Recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de*

judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) și (2) din Codul administrativ*, Instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul (recursul) se declară inadmisibil, în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin. (1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.*

Completul judiciar stabilește că Judecătoria Cahul, sediul central a emis Încheierea recurată la 01 septembrie 2026, fiind recepționată de partea recurentă la 15 septembrie 2026 (f.d.57). Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport” la 30 septembrie 2026, ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege. La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

Totodată, se atestă că, recurentul a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei, în conformitate cu prevederile art. 2 al Legii taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport”, motiv din care, recursul urmează a fi judecat în fond.

Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil situaţiei litigioase.

Verificând materialele cauzei şi analizând în complex argumentele şi criticile invocate în recursul declarat, Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud, sediul Cahul conclude asupra necesității admiterii cererii de recurs depusă de reclamantul Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS – Prim Transport”, casării integrale a Încheierii primei instanțe și restituirea cauzei în același complet de judecată, din următoarele considerente.

Conform art. 241 alin.(3) Cod administrativ, *Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.*

Potrivit art.195 Cod administrativ, *Procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171*,

În acord cu art.218 Cod administrativ, *Examinarea şi soluţionarea în fond a acţiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepţii … .*

Conform art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, *Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători … .*

Conform art. 243 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, *Examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: anulează încheierea şi adoptă o nouă încheiere.*

Alineatul (3) al aceluiași articol prescrie că, *Decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.*

Completul de judecată reține, că Încheierea primei instanțe este neîntemeiată şi adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept procesual.

Potrivit materialelor cauzei se desprinde că, la data de 10 decembrie 2025, Biroul Vamal Sud a emis Decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 236/2025, prin care Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport" a fost atrasă la răspundere contravențională în temeiul art. 384 alin. (2) din Codul vamal, fiindu-i aplicată sancțiunea sub forma unei amenzi în mărime de 100% din valoarea obiectului contravenției, în cuantum de 7 660,12 lei.

Potrivit contestației, celor invocate în cererea de chemare în judecată, cît și copiei avizului de recepție reclamantul a luat cunoștință de decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 236/2025 din 10 decembrie 2025 la data de 18 decembrie 2025, prin intermediul oficiului poștal (fila dosarului administrativ 46).

Prin urmare, începând cu data comunicării deciziei contestate, a început să curgă termenul special de 15 zile prevăzut de art. 415 alin. (1) din Codul vamal pentru contestarea acesteia la aparatul central al Serviciului Vamal.

Întru exercitarea dreptului de atac prevăzut de art. 415 alin. (1) din Codul vamal Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport" a valorificat calea prealabilă instituită de norma specială, adresând Serviciului Vamal, la data de 02 ianuarie 2026, o contestație împotriva deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr. 236/2025 din 10 decembrie 2025, care în urma examinării de către Serviciul Vamal a emis răspunsul nr. 28/11-622 din 19 ianuarie 2026, prin care cererea prealabilă a fost respinsă, autoritatea ierarhic superioară apreciind că nu există temeiuri pentru satisfacerea pretențiilor formulate.

Prin acțiunea înaintată, reclamantul pretinde ilegalitatea procesului verbal 236/2025 din 10 decembrie 2025 și a deciziei nr. 236/2025 a agentului constatator Biroul Vamal Sud, emisă în privința Societății cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport" privind aplicarea sancțiunii cu răspundere materială, care a fost contestată în prealabil prin contestația din 23 ianuarie 2026, fapt confirmat de reclamant în acțiunea depusă, cât și prin răspunsul autorității pârâte Biroul Vamal Sud.

Prin Încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 01 septembrie 2026 în temeiul art.207 alin.(2) lit. d) Cod administrativ, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport" împotriva Biroului Vamal Sud cu privire la anularea actului administrativ decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 236/2025 din 10 decembrie 2025, privind aplicarea sancțiunii conform art.384 alin.(2) Cod vamal, sub formă de amendă în valoare de 100 % din valoarea obiectului contravenției, ceea ce constituie 7660,12 lei. (f.d.13).

Instanța de fond a constatat faptul că reclamantul a omis termenul de contestare a actului administrativ defavorabil prevăzut de Codul administrativ, depunând acțiunea în instanța de judecată la data de 26 februarie 2026, însă termenul de 30 de zile a expirat pe data de 23 februarie 2026, iar reclamantul Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS – Prim Transport" nu a motivat depunerea tardivă a acțiunii în instanța de judecată.

Conform art. 207 alin.(2) lit. d) Codul administrativ, *Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd: acţiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209.*

În acord cu prevederile 208 alin.(1) Codul administrativ, *Până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.*

Potrivit prevederilor art. 209 alin.(1) Codul administrativ, *acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător.*

Conform art.3 Cod administrativ, *Legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.*

Conform art.5 Cod administrativ, *Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.*

Potrivit art.189 Cod administrativ, *Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.*

În acest context, raportând normele de drept sus-indicate circumstanțelor cauzei Completul de judecată punctează că, termenul de 30 de zile curge de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual (sau de la data publicării, dacă actul a fost publicat oficial), ori de la data comunicării răspunsului la cererea prealabilă (sau de la expirarea termenului legal în care autoritatea trebuia să răspundă).

La speță, în privința Societății cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport” a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenție vamală nr. 236/2025 din 10 decembrie 2025 în temeiul art. 384 alin. (2) și art. 399 Cod vamal.

În temeiul procesului verbal cu privire la contravenție vamală nr. 236/2025 din 10 decembrie 2025 a fost emisă Decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 236/2025 Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport” fiind recunoscută vinovată de savîrșirea contravenției prevăzute de art. 384 alin. (2) și art. 399 Cod vamal și aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 7 660,12 lei. (f.d.13).

Nefiind de acord cu actul administrativ defavorabil emis de Biroul Vamal sud Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport” a depus contestație împotriva acestuia și prin răspunsul nr. 28/11-622 din 19 ianuarie 2026, Serviciul Vamal a examinat cererea prealabilă înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport”, fiind respinsă cererea, nefiind satisfăcute cerințele înaintate.

În răspunsul asupra cererii prealabile fiind specificată calea de atac în termen de 30 zile de la data notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Instanța de fond a motivat soluția de inadmisibilitate prin faptul că reclamantul a omis în termenul de 30 de zile să înainteze acțiunea în instanța de contencios administrativ cît și nu a invocat motive plauzibile în vederea probării restabilirii termenului de atac.

Completul de judecată, lecturând materialele dosarului constată că, răspunsul 28/11-622 din 19 ianuarie 2026, emis de Serviciul Vamal Sud în temeiul căruia a fost examinată cererea prealabilă a reclamantului și respinsă contestația a fost remis în adresa Societății cu Răspundere Limitată „SKDS – Prim Transport” la data de 22 ianuarie 2026. (f.d. dosar administrativ 60).

Tot la dosarul administrativ este anexat extrasul de pe track-trace ce reprezintă un sistem computerizat care permite monitorizarea electronică și în timp real a parcursului unei trimiteri poștale, potrivit căreia livrarea finală a avut loc la data de 23.01.2026, ora 19.99, însă lipsește un aviz de recepție pentru a identifica data la care persoana responsabilă semnează pentru faptul ridicării trimiterii poștale și nemijlocit identitatea persoanei care a ridicat trimiterea poștală.

Mai mult, în susținerea recursului, recurentul prezintă informația (copia plicului poștal) conform căruia indică că a recepționat răspunsul pe data de 27.01.2026. Astfel, în lipsa avizului de recepție sau unui alt înscris care să confirme în mod cert predarea trimiterii poștale destinatarului, stabilirea datei exacte la care aceasta a recepționat efectiv plicul întîmpină dificultăți. Or, informația reflectată în sistemul de urmărire poștală (track-trace), deși pot servi drept elemente de verificare a traseului trimiterii poștale și a etapelor de procesare a acesteia, nu permit, în lipsa unor date care să confirme predarea efectivă, concluzia neechivocă că destinatarul a ridicat personal plicul la data indicată în sistem. În acest context, simpla existență a unei mențiuni în sistemul de urmărire poștală nu este suficientă pentru a stabili cu certitudine momentul recepționării efective a corespondenței de către destinatar, în special atunci cînd lipsește avizul de recepție sau o altă dovadă care să ateste predarea acesteia.

În concluzie, Completul de judecată consideră greșită viziunea judecătorului specializat în materia de contencios administrativ, precum că acţiunea a fost depusă după expirarea termenului de 30 zile pentru contestarea actului administrativ defavorabil.

Drept consecință, instanţa de recurs atestă că admiterea recursului, casarea încheierii şi trimiterea cauzei pentru judecare, este unicul remediu legal pentru astfel de omisiuni procedurale.

În baza celor expuse, potrivit prevederilor art.241-243 Cod administrativ, Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud,-

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport”.

Se anulează Încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 01 septembrie 2026, prin care a fost declarată inadmisibilă acțiunea reclamantului Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport” împotriva Biroului Vamal Sud privind anularea actului administrativ.

Se restituie primei instanțe – Judecătoria Cahul, sediul Central cauza de contencios administrativ la acțiunea reclamantului Societatea cu Răspundere Limitată „SKDS-Prim Transport” împotriva Biroului Vamal Sud privind anularea actului administrativ, pentru a fi examinată în același complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător **Evgheni BANCOV**

Judecătorii **Andrei SCRIPCENCO**

Inga GORLENCO